

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ

ΙΩΑΝΝΗ È È ΚΑΤΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
(Προσφυγή υπ' αριθ. 52848 / 99)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

9 Ιανουαρίου 2003

*Η παρούσα απόφαση θα καταστεί οριστική υπό τις
περιστάσεις που ορίζονται στο άρθρο 44 παρ. 2 της
Σύμβασης. Μπορεί να υποστεί αναθεωρήσεις στο στάδιο της
εκδοτικής επιμέλειας.*

Στην υπόθεση *Έ Έ* κατά Ελλάδος,
Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου
(Πρώτο Τμήμα), αφού συνεδρίασε με την ακόλουθη σύνθεση :
κα Φ. ΤΥΛΚΕΝ, Πρόεδρος,
κ. Χ.Λ. ΡΟΖΑΚΗΣ
κ. Γκ. ΜΠΟΝΕΛΛΟ
κα Ν. ΒΑΓΙΤΣ
κα Σ. ΜΠΟΤΟΥΤΣΑΡΟΒΑ
κ. Α. ΚΟΒΛΕΡ,
κα Ε. ΣΤΑΪΝΕΡ, Δικαστές
και κ. Ζ. ΝΙΛΣΕΝ, Βοηθός Γραμματέας του Τμήματος,

Αφού συσκέφθηκε κεκλεισμένων των θυρών στις 5
Δεκεμβρίου 2002,

Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία υιοθετήθηκε
την ανωτέρω ημερομηνία :

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση είναι απόρροια της προσφυγής υπ' αριθ.
52848 / 99 κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας την οποία
κατέθεσε στο Δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 34 της
Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου
και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (``η Σύμβαση``) ένας
έλληνας υπήκοος, ο κ. *Έ Έ* (``ο
προσφεύγων``), στις 20 Αυγούστου 1999.

2. Η Ελληνική Κυβέρνηση (``η Κυβέρνηση``)
εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξουσίους της κα Ε. Σκιάνη
και κ. Ι. Μπακόπουλο του Νομικού Συμβουλίου του
Κράτους.

3. Ο προσφεύγων παραπονείται ειδικότερα, βάσει του άρθρου 6 παρ. 1 της Σύμβασης, για τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας που κινήθηκε εναντίον του.

4. Η προσφυγή ανατέθηκε στο 2^ο Τμήμα του Δικαστηρίου (Κανόνας 52 παρ. 1 του Κανονισμού του Δικαστηρίου). Η σύνθεση του Τμήματος που θα εκδίκαζε την υπόθεση (άρθρο 27 παρ. 1 της Σύμβασης) αποφασίστηκε όπως προβλέπεται στον Κανόνα 26 παρ. 1 του Κανονισμού του Δικαστηρίου.

5. Στις 1 Νοεμβρίου 2001 το Δικαστήριο άλλαξε τη σύνθεση των Τμημάτων του (Κανόνας 25 παρ. 1). Η υπόθεση αυτή ανατέθηκε στο νεοσυσταθέν 1^ο Τμήμα (Κανόνας 52 παρ. 1).

7. Τόσο ο προσφεύγων όσο και η Κυβέρνηση κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί της ουσίας της υπόθεσης (Κανόνας 59 παρ. 1).

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

8. Ο προσφεύγων γεννήθηκε το 1947 και ζει στην Αθήνα.

9. Στις 16 Ιουλίου 1998 ο προσφεύγων συνελήφθη επ' αυτοφώρω να εισέρχεται χωρίς άδεια στο χειρουργείο του νοσοκομείου όπου εργαζόταν. Τέθηκε υπό κράτηση για μία ημέρα.

10. Στις 17 Ιουλίου 1998 το Πλημμελειοδικείο Αθηνών έκρινε τον προσφεύγοντα ένοχο και τον καταδίκασε σε εξάμηνη φυλάκιση. Ο προσφεύγων άσκησε αυθημερόν έφεση κατά της απόφασης. Η έφεσή του είχε ανασταλτική ισχύ. Δικάσιμος ορίστηκε για τις 16 Σεπτεμβρίου 2002.

NΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

I. ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΠΑΡ. 1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

11. Ο προσφεύγων παραπονείται ότι η διάρκεια της διαδικασίας υπερέβη τον εύλογο χρόνο κατά την έννοια του άρθρου 6 παρ. 1 της Σύμβασης, το οποίο προβλέπει τα εξής :

''Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικάσθῆ ... εντός λογικής προθεσμίας ... επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως''.

12. Η Κυβέρνηση ισχυρίστηκε ότι δεν ήταν δυνατόν να ασκηθεί κριτική κατά του κράτους για τη διάρκεια της διαδικασίας.

A. Περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπόψη

13. Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι η διαδικασία άρχισε στις 16 Ιουλίου 1998, όταν συνελήφθη ο προσφεύγων, και εξακολουθεί να εκκρεμεί ενώπιον του Εφετείου Πλημμελημάτων Αθηνών. Συνεπώς, μέχρι στιγμής έχει διαρκέσει περισσότερο από 4 έτη και 4 μήνες και στα δύο επίπεδα δικαιοδοσίας.

B. Εύλογη διάρκεια της διαδικασίας

14. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η εύλογη διάρκεια της διαδικασίας πρέπει να αξιολογείται υπό το φως των ειδικών περιστάσεων της υπόθεσης και με βάση τα εξής κριτήρια : την πολυπλοκότητα της υπόθεσης, τη συμπεριφορά των διαδίκων, τη συμπεριφορά των αρμόδιων αρχών και το τι διακυβευόταν για τον προσφεύγοντα στη σχετική δίκη (βλ., μεταξύ πολλών άλλων, Gast & Popp

κατά Γερμανίας, προσφυγή Νο. 29375 / 95, παρ. 70, ECHR 2000 - II).

15. Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι η υπόθεση δεν ήταν ιδιαίτερα πολύπλοκη και ότι η συμπεριφορά του προσφεύγοντος δεν προκάλεσε καμία καθυστέρηση στη διαδικασία.

16. Όσον αφορά τη συμπεριφορά των εθνικών δικαστηρίων, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι η Κυβέρνηση δεν παρουσίασε καμία πειστική δικαιολογία για την καθυστέρηση ενώπιον του Εφετείου Πλημμελημάτων Αθηνών, όπου η υπόθεση εκκρεμεί από τις 17 Ιουλίου 1998.

17. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, όπως έχει κρίνει κατ' επανάληψη, το άρθρο 6 παρ. 1 επιβάλλει στα Συμβαλλόμενα Κράτη το καθήκον να οργανώσουν τα δικαστικά συστήματά τους κατά τέτοιο τρόπο ώστε τα δικαστήριά τους να μπορούν να ανταποκριθούν σε καθεμιά από τις απαιτήσεις του, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης να εκδικάζουν τις υποθέσεις σε εύλογο χρόνο (Gast & Popp κατά Γερμανίας, αυτόθι, παρ. 75).

18. Το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η απαίτηση για ``εύλογη διάρκεια`` δεν ικανοποιήθηκε. Συνεπώς, υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Σύμβασης.

II. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

19. Το άρθρο 41 της Σύμβασης προβλέπει :

``Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει

παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση''.

A. Αποζημίωση

20. Ο προσφεύγων ζητεί το ποσό του 1.000.000 δολ. ΗΠΑ ως αποζημίωση για μη χρηματική βλάβη.

21. Η Κυβέρνηση antέτεινε ότι ο προσφεύγων θα πρέπει να λάβει το ποσό των 2.934 ευρώ ως αποζημίωση για μη χρηματική βλάβη.

22. Το Δικαστήριο δέχεται ότι ο προσφεύγων υπέστη μη χρηματική βλάβη λόγω της διάρκειας της διαδικασίας. Αποφασίζει, σε δίκαιη βάση, να επιδικάσει στον προσφεύγοντα το ποσό των 4.000 ευρώ ως αποζημίωση για μη χρηματική βλάβη.

B. Τόκος υπερημερίας

23. Το Δικαστήριο κρίνει αρμόζον να οριστεί τόκος υπερημερίας με επιτόκιο ίσο με το επιτόκιο της οριακής διευκόλυνσης οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας συν τρεις εκατοστιαίες μονάδες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΩΤΕΡΩ ΛΟΓΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΟΜΟΦΩΝΑ

1. Κρίνει

(α) ότι το καθ' ου Κράτος οφείλει να πληρώσει στον προσφεύγοντα, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση θα καταστεί οριστική σύμφωνα με το άρθρο 44 παρ. 2 της Σύμβασης, το ποσό των 4.000 (τεσσάρων χιλιάδων) ευρώ ως αποζημίωση για μη χρηματική βλάβη.

(β) ότι η Κυβέρνηση οφείλει να πληρώσει επί του ποσού αυτού απλό τόκο με επιτόκιο ίσο με το επιτόκιο της διευκόλυνσης οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας συν τρεις εκατοστιαίες μονάδες από τη λήξη του προαναφερθέντος τριμήνου μέχρι την εξόφληση.

2. Απορρίπτει τις υπόλοιπες απαιτήσεις του προσφεύγοντος για δίκαιη ικανοποίηση.

Έγινε στα Αγγλικά και κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 9 Ιανουαρίου 2003, σύμφωνα με τον Κανόνα 77 παρ. 2 και 3 του Κανονισμού του Δικαστηρίου.

(υπογραφή)

Zέρεν ΝΙΛΣΕΝ

Βοηθός Γραμματέας

(υπογραφή)

Φρανσουάζ ΤΥΛΚΕΝ

Πρόεδρος

ΕΠΙΚΥΡΩΜΕΝΟ ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Στρασβούργο, 9-1-2003

(υπογραφή)

Z. ΝΙΛΣΕΝ, Βοηθός Γραμματέας του Τμήματος

Ακριβής μετάφραση από τα Αγγλικά του συνημμένου εγγράφου

Αθήνα, 24 Ιανουαρίου 2003

Ο μεταφραστής του Υπουργείου Εξωτερικών

Βασίλειος Δ. Μπελεκούκας